

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, αρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συντρομή χρονιάτικη: Για την Ελλάδα και την Κρήτη δρ. 10. Για το εξωτερικό φρ. χρ. 12 '1,-. — Για τις επαρχίες δεχόμαστε και τρίμηνες συντρομές (3 δρ. την τριμηνία). — Κανένας δε γράφεται συντρομητής ἄν δὲν προπληρώσει τὴ συντρομή του.

20 λεπτά τὸ φύλλο. — Τὰ περασμένα φύλλα πουλιούνται στὸ γραφεῖο μᾶς διπλὴ τιμῆ.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κίосκια, καὶ στὶς ἐπαρχίες σ' ὅλα τὰ Πραχτορεία τῶν Ἐφημερίδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΗ.—Η ΦΑΥΛΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΗ.—ΒΡΗΣΙΕΣ ΠΟΥ ΣΩΖΟΥΝ... — ΤΑΔΕ ΛΕΓΕΙ „ΠΑΤΡΙΣ”
— ΚΑΙ... ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ!

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΗ κάλεσε κι ἄλλη ἡλικία στὰ δπλα. "Υστερ' ἀπὸ τὸ Μιστριώτη, τὸ Σμολένσκη καὶ τὸν Κουμουνητοῦρο, νά, κι ὁ πλωτάρχης Τσουναλᾶς. Γενικὴ ἐπιστράτευση, σὰ νὰ λέμε. "Α δὲν πέσει τώρα ὁ Βενιζέλος, θὰ πῆ πὼς δὲν ἀξίζει κἀπὶκο παρὰ ὁ Χαιρόπουλος καὶ πὼς πρέπει νὰ παραιτηθεῖ ὁ Πῶπ ἀπὸ τὴν ἐπίδα νὰ γίνεῖ μιὰ μέρα Ὑπουργὸς καὶ νὰ σώσει τὸ Ἔθνος καὶ τὴν ἐφημερίδα του.

Ναυτικοὶ δὲν εἴμαστε, τί γίνεται στὰ παρασκήνια τοῦ ναυτικοῦ μᾶς δὲν ξέρουμε, κ' ἔτσι δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε ἢ δίκαια ἢ ἀδίκαια ἔστειλε ὁ Πρωθυπουργὸς τὸν «ἠρωϊκὸν πλωτάρχη», καθὼς γράφει ὁ «Χρόνος», σὲ ἀνακριτικὸ συμβόλιο. Οὔτε πάλι Μαυρομιχαλικοί, — ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάξει! — εἴμαστε γιὰ νὰ βεβαιώσουμε μὲ τὴν ὑπογραφή μᾶς πὼς ὁ κ. Τσουναλᾶς ἀξίζει νάναυαρχος τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, καθὼς τὸ βεβαιώσαμε μὲ τὴν ὑπογραφή τους «εἰκοσιμισχιλιοὶ Μαυρομιχαλικοί... ναυτογῶστες. Σὲ τέτια ζητήματα δὲν ἀνακατονόμαστε. Τὸ Ὑπουργεῖο γιὰ νὰποφασίσει κάτι, θὰ πῆ πὼς καὶ κάτι θὰ ξέρει, κάτι παραπάνου ἀπὸ μᾶς κι ἀπὸ τοὺς «εἰκοσιμισχιλίους» ἐγαθούς ἀστούς ποὺ δὲν κοιτάζουν τὴ δουλειά τους παρὰ κάθονται καὶ χολοσκάνουνε μὲ ξένες ἔγνοις.

ΕΝΑ ὅμως τὸ ξέρουμε καὶ τὸ βεβαιώνουμε. Πὼς ἂν ὑπάρχει φαυλανθροσύνη, καθὼς, μᾶς τὸ βεβαιώνουνε δὲ οἱ ἀξιόπιστοι κύριοι, ὁ Πῶπ κι ὁ Χαιρόπουλος, ὑπάρχει καὶ φαυλαντιπολίτευση, ποὺ τὴ βλέπουμε πᾶ καὶ τὴ μολογάμε ὅλοι μᾶς.

«Ἡ ὑπόθεσις τοῦ πλωτάρχου Τσουναλᾶ, γράφει ὁ «Χρόνος» τῆς Τρίτης, καλῶς ἐννοηθεῖσα (!) ἀπὸ τὴν κοινὴν γνώμην (!) θάποτελέσῃ τὸν τάφον τοῦ τυχοδιώκτου, εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι, ἐνῶ σήμερον δὲν εὐρίσκονται πέντε ἄνθρωποι νὰ κατατομήσουν ἕναν ἀθῶον, θὰ εὐρεθοῦν ἑκατοντάδες χιλιάδων, οἵτινες θὰ στήσουν τὴν ἀγχόνην διὰ τὸν πολιτικὸν ἐγκληματιᾶν τὸν μελετήσαντα τὴν ἐξόντωσιν τοῦ ἀτυχοῦς Ἑλληνισμοῦ».

Τυχοδιώκτης καὶ πολιτικὸς ἐγκληματίας εἶναι ὁ Βενιζέλος! Ὅρισμένα, θάνατι μεγάλος ἄθροπος ὁ τυχοδιώκτης αὐτὸς γιὰ νὰπολάψῃ τέτια τιμὴ νὰν τὸν βρίζει ὁ «Χρόνος».

ΝΑ, κι ἄλλος μεζὲς ὀρεχτικώτατος ἀπὸ τὸ «Χρόνος» τῆς Τετάρτης.

« Ἡ Ἀνόρθωσις ἔχει τόσον λερώσει τὰς χεῖράς της ἀπὸ τὰς ἀνορθωτικὰς ἀκαθαρσίας, ὥστε δὲν θάποσυχθῇ τῆς ἐξουσίας εἰμὴ ὅταν τὴν ἀποδιώξῃ ταύτης τὸ ρόπαλον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τότε καὶ μόνον θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἀρχὴν, μαζὶ δὲ μὲ αὐτὴν καὶ τὴν Ἑλλάδα, διότι θὰ παρουσιασθῇ ἀπειλητικὸς ὁ κίνδυνος, οὐχὶ ὁ πολιτικὸς, ἀλλ' ὁ κίνδυνος τῆς ἐπεμβάσεως τῆς εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς εἰς τὰ ἄνομα καὶ πρωτάκουστα αἵσχη της».

Ἀκόμα χρόνος καλὰ καλὰ δὲν ἔκλεισε ποὺ ὁ Πῶπ κι ὁ Χαιρόπουλος γονατίζανε μπροστὰ στὸ Βενιζέλο καὶ τὸν πνίγανε στὸ λιβάνι καὶ τὸν λέγανε Μεσία καὶ τοῦ σκουπίζανε μὲ τὰ μουστάκια τους τὴ σκόνη τῶν παπουτσιῶν του. Κι ὅσοι τὰ βλέπανε αὐτὰ καὶ τύχαινε νὰ ξέρουνε καλὰ τὰ ἐδῶ πρόσωπα καὶ πράγματα, δυσπιστοῦσανε στὸ Βενιζέλο καὶ τὸν φανταζόντουσαν ἀρχηγὸ «κάπιας πολιτικῆς συμμορίας ποὺ θάρραζε τὴν Ἀρχὴ καὶ θὰ μοιραζότανε τὰ πλιότατα. Φέτο ποὺ βρίζεται ἔτσι χοντρά κι ἀδιάντροπα ὁ Βενιζέλος ἀπὸ τοὺς περσινούς φίλους καὶ συντρόφους του, οἱ ἄνθρωποι δὲ δυσπιστοῦνε μὰ ἀρχινήσανε νὰ τὸν πιστεύουνε γιὰ τίμιον πολιτικόν. Νά, τί κατάφερε ἡ φαυλαντιπολίτευση—κ' ἔχει χρέος ὁ Βενιζέλος νὰ τὴν εὐγνωμονεῖ.

ΑΠΟ τὴν «Πατρίδα» τῆς Τετάρτης μαθαίνουμε καὶ τὰ τίμια ἐλατήρια ποὺ κινοῦνε τὴν περιφημὴ αὐτὴ ἀντιπολίτευση.

«... Ἐὰν ἡ Ἀνόρθωσις θελήσῃ νὰ εἴπῃ τοὺς λόγους, δι οὓς τὴν ἐγκαταλείψατε, θὰ μάθῃ ὁ Ἕλληνας λαὸς ὅτι ὅλοι οἱ οἱ ὅποιοι τὴν ὑβρίζετε καὶ τὴν συκοφαντεῖτε, πράττετε τοῦτο ἐκ λόγων καὶ ἀφορμῶν προσωπικῶν, ὅσον καὶ εὐτελῶν. Καί, διὰ νὰ σᾶς ρίψωμεν κατὰ πρόσωπον τὴν λάσπην, δυνάμεθα νὰ σᾶς ἀποδείξωμεν, ὅτι ἐγκαταλείψατε τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Ἀνόρθωσιν διότι ἐζητήσατε βουλευτίαν, θέσεις, ρουσφέτια, χρήματα. Ναι, καὶ ΧΡΗΜΑΤΑ...»

Μὰ πρέπει νὰ μιλήσῃ ἡ Κυβέρνησις. Ἐχει χρέος νὰ μιλήσῃ. Πρέπει νὰ τὰ πῆ, νὰ τὰ ξεσκεπάσει ὅλα, γιὰτὶ ὁ ἀγῶνας της, ὅχι ἀνορθωτικὸς, μὰ οὔτε κολοκυθένιος εἶναι, ὅσο δηλητηριάζεται μὲ τέτιον ἄτιμον καὶ δολοφονικὸν τρόπο ἡ Κοινὴ Γνώμη, ὅσο ὁ λαὸς δὲ μαθαίνει τί κομμάσια εἶναι αὐτοὶ ποὺ κόβονται τάχα νὰν τὸν φωτίσουνε, γιὰ νὰ κἀνουν τίς δουλιές τους, γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὰ προσωπικὰ τους βρωμοπάθη.

Τὰ «ἐὰν θελήσῃ» καὶ τὰ «δὲν κατέρχεται εἰς τόσον ταπεινὸν ἐπίπεδον», κἀφορὸς νὰ λείψουνε πᾶ. "Ο, τί ξέρει νὰ